

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj VI.

V sredo 9. svečana 1848.

List 6.

Ilirija

svojimu novimu poglavarju,
Njega ekscelencii

**GOSPODU GOSPODU
GROFU LEOPOLDU WELSEERSHEIMBU,**

Njih ces. kralj. Veličanstva skrivnihu svetovavcu i. t. d. i. t. d. i. t. d.

o Njegovim prihodu v Ljubljano.

Omolčni Séver, Burja vtihni,
In plajš sneženi, zemlja, skri!
Pomlad! veselje svoje vdihni
U serca vsih, kar jih živi
Ob brégh Save in ob Dravi,
Alj na gorah alj na planjavi!

Moj dan je tú, de govórica
Osrमतéna skrije se:
De žalostna mi bo samica
Ljubljana, ki mi sedež je. —
Ilirija sim od Cesarja
Dobila zopet poglavarja! —

Vém, de so Donave valovi
Naprej šuméli žalostno,
Ko Linca ségali sinovi
So Tebi v roko milostno,
In britke so solzé točili,
Ko Tebe so, Gospod, zgubili.

Pa kakor grenka je slovésa
Lincánam ura tam bila,
Takó veselje iz očésa
Za Tebe sije vsaciga
V dolinah mojih Tebi znánih,
V dolinah mojih Tebi vdánih.

Spomin imam še Tvoj v Ljubljani,
Oj, Leopold, skerbniK zdaj moj,
Spomin imam še v Goratani
V hvaležnih sercih shranjen Tvoj,
Spomin imaš tud' Ti naróda,
Ki v vladbo Ti ga da osóda.

Narod je dvoje korenine,
Voljan in brihten in krepák,
Sin zvest je drage domovine
Od tal do glave korenják;
Slovenec tú se z Némcam brati,
Obéma sim jez mila mati.

V zvestosti sta nepremakljíva
Kot gore moje skalnate,
Gorí jima ljubézin živa
U sercih volje židane
Do doma, vére in Cesarja
Do Tebe mojga poglavarja.

Poznaš ju; pridnost, uka želja
Obá od nekada j slaví,
In serčnost tú, unstran Ljubelja
Dajé obéma čista krí;
Pravici dasta se vkloniti —
Lepó je takim Oče biti!

Sercé imaš u persih blago, —
O bódi Oče dolgo lét
S tém sercam mi, ki vsim je drago
In bódi za moj blagor vnét; —
Bog živi Tebe in Cesarja,
Ki dal Te je mi poglavarja!

Ogeršične preše velika pomoč kmetovavcam,
posebno ob sedanjim času pomanjkanja živinske klaje.

Sená se lani ni veliko pridelalo, in že zde j marsikteriga kmetovavca, ki ima kaj več živine, práv skerbí, kakó jo bo do spomladi preredit, brez de bi je kaj prodati mogel. Res je, de smo imeli pred malo leti zavoljo prevelike suše tudi malo klaje za živino, tode takrat je bilo pa veliko repe, krompirja in zelja, s kterimi smo živino, posebno pa krave in prešiče, čez zimo prerediti. Lanjsko jesen so pa repo skorej povsod gosence pokončale, krompir je večidel pogujil, ali se ga je pa také

malo pridelalo, de je njegova cena silno poskočila in de ga le na mizi premožniših ljudi vidimo, reveži pa morajo z zeljem zadovoljni biti. Zatorej se nam ni čuditi, de cena sená in druge klaje za konje in goveda létas také kviško kipi.

Skerben gospodar mora tede j že misliti, kakó bo svojo živino preredit do spomladi, ktera je létas še delječ. Dobro rejena in vedno dobre piče vajena živina je dostikrat také kočljiva, de nar boljši senó in otavo zametuje, in de rajši strada, kakor de bi se ju pritaknila. Če je le senó kolčikaj kisló, ali če ni o lepim in suhim vremenu spravljeno bilo, ali če je v kakošnim zatuhljim kraji hranjeno, ga že ne je in ga raji pod se zmeče.